

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 71.041 van 22 januari 1998
in de zaak A. 60.708/IX-534.**

In zake : Philippe VANDE CASTEELE,
wonende te SCHOTEN,
Klamperdreef 7

tegen :

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de
Minister van Landsverdediging.

D E R A A D V A N S T A T E , I X e K A M E R ,

Gezien het verzoekschrift dat Philippe VANDE CASTEELE op 7 november 1994 heeft ingediend om de vernietiging te vorderen van het koninklijk besluit nr. 366 van 20 mei 1994 waarbij het door hem aangeboden ontslag uit het ambt dat hij bij het kader der beroeps-officieren van de landmacht bekleedt wordt aangenomen op 1 juli 1994;

Gezien de regelmatig gewisselde memories van antwoord en van wederantwoord;

Gezien het verslag opgemaakt door Auditeur R. AERTGEERTS;

Gelet op de beschikking van 21 mei 1996 die de neerlegging ter griffie van het verslag en van het dossier gelast;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen en gezien de laatste memorie van verzoeker;

Gelet op de beschikking van 17 november 1997 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 12 januari 1998;

Gehoord het verslag van Staatsraad A. BEIRLAEN;

Gehoord de opmerkingen van verzoeker en van Advocaat D. AERTS, die verschijnt voor verzoeker, en van Luitenant-kolonel J. GOVAERT, die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Eerste Auditeur R. AERTGEERTS;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Over de gegevens van de zaak.

Overwegende dat de gegevens van de zaak als volgt kunnen worden samengevat :

1.1. Op 1 september 1980 neemt verzoeker dienst voor een onbepaalde duur waardoor de ganse vormingsperiode als kandidaat-beroepsofficier bij de landmacht wordt gedekt. Dezelfde dag wordt hij toegelaten tot de Koninklijke Militaire School in de hoedanigheid van leerling in de polytechnische afdeling en aangesteld in de graad van korporaal.

1.2. Op 1 maart 1981, 1 september 1981 en 25 september 1982 wordt hij respectievelijk aangesteld in de graden van sergeant, adjudant en onderluitenant.

1.3. Na het slagen in zijn studies aan de polytechnische afdeling van de Koninklijke Militaire School wordt hij op 25 december 1985 benoemd tot de graad van onderluitenant, met terugwerkende kracht tot op 25 september 1982 wat betreft de anciënniteit. Eveneens op 25 december 1985 wordt hij opgenomen in het kader der beroepsofficieren in het korps der officieren van de artillerie.

1.4. Op 26 september 1986 wordt hij benoemd tot de graad van luitenant.

1.5. Met een model B dient verzoeker op 7 april 1988 een aanvraag in tot het bekomen van een non-activiteit wegens persoonlijke aangelegenheden (= NAPA) voor de duur van twee jaren op datum van 1 september 1988. Als reden vermeldt hij dat hij gedurende deze periode in de USA een tweejarige hoogstaande universitaire MBA-opleiding zal volgen.

1.6. Op 29 april 1988 meldt de Algemene Dienst Personeel van de Diensten van de Generale Staf aan verzoekers korpscommandant dat verzoeker "op het model B moet vermelden dat hij na zijn NAPA geen ontslag zal vragen vóór hij aan de rendementsvoorwaarde (voorzien in Instr SGP-AFDAN 216B van 28 Sep 87) voldoet".

1.7. Met een nota van 18 mei 1988 meldt verzoeker aan de Algemene Dienst Personeel dat hij de gevraagde vermelding niet op het model B zal aanbrengen. Hij verzoekt de aanvraag verder te behandelen.

1.8. Met een model B dient verzoeker op 30 juni 1988 een aanvraag in tot het bekomen van zijn ontslag uit het kader der beroepsofficieren op 1 oktober 1988 wegens uitzonderlijke redenen. Hij verklaart dat hij wenst over te gaan naar het kader der reserveofficieren.

Op 30 juni 1988, 8 juli 1988 en 18 juli 1988 wordt telkens ongunstig advies gegeven met de motivering "voldoet niet aan de rendementsvoorwaarde".

1.9. Na twee "ongunstige" adviezen zendt de Algemene Dienst Personeel met een nota van 6 juli 1988 de aanvraag van verzoeker voor non-activiteit wegens persoonlijke aangelegenheden voor beslissing aan de Minister van Landsverdediging. De Minister beslist de aanvraag voor non-activiteit voor persoonlijke aangelegenheden te weigeren.

1.10. De Minister van Landsverdediging beslist eveneens de aanvraag tot ontslag te weigeren.

1.11. Met een in het Frans gesteld, op 4 november 1988 per taxipost verzonden verzoekschrift, vordert verzoeker de nietigverklaring van (vertaling) :

- "1. de weigering van de Minister van Landsverdediging een non-activiteit voor persoonlijke aangelegenheden (NAPA), aangevraagd voor 1 september 1988, toe te staan. Deze weigering werd betekend op 6 september 1988 en werd gemotiveerd als volgt : 'Voldoet niet aan de rendementsvoorwaarden om zijn eventueel ontslag aan te vragen';
2. het geschreven bevel van SGP-SEAD van 29 april 1988 : 'Betrokkene moet op zijn Mod B vermelden dat hij na zijn NAPA geen ontslag zal vragen voor hij aan de rendementsvoorwaarden voldoet. (zaak A. 39.682/VII-8676)'.

1.12. Met een in het Frans gesteld, op 16 december 1988 per taxipost verzonden verzoekschrift, vordert verzoeker de nietigverklaring van (vertaling) :

"de weigering door de Minister van Landsverdediging van zijn ontslagaanvraag, ingediend op 30 juni 1988 met ingang van 1 oktober 1988. Deze weigering werd op 18 oktober 1988 genotifieerd en is gemotiveerd als volgt : 'Voldoet niet aan de vereiste rendementsvoorwaarden' (zaak A. 39.977/VII-8675)".

1.13. Met een in het Frans gesteld, op 2 augustus 1990 ter post aangetekend verzonden verzoekschrift, vordert verzoeker de nietigverklaring en de schorsing van de tenuitvoerlegging van :

- "- de beslissing van de Belgische Staat aan verschillende (Belgische en internationale) officiële instanties geen melding te maken van het feit dat, tussen 1 juli 1987 en 30 juni 1989, de Minister van Landsverdediging bepaalde ontslagaanvragen van officieren heeft geweigerd en dat tegen deze weigeringen annulatieberoepen bij de Raad van State werden ingediend;
- de beslissing van de Belgische Staat aan verschillende (Belgische en internationale) officiële instanties geen melding te maken van het feit dat, tussen 1 juli 1985 en 30 juni 1987, de Minister van Landsverdediging bepaalde ontslagaanvragen van officieren heeft geweigerd en dat tegen deze weigeringen annulatieberoepen bij de Raad van State werden ingediend;
- de beslissing van de Belgische Staat aan verschillende (Belgische en internationale) officiële instanties geen melding te maken van het feit dat, tussen 1 juli 1983 en 30 juni 1985, de Minister van Landsverdediging bepaalde ontslagaanvragen van officieren heeft geweigerd en dat tegen deze weigeringen annulatieberoepen bij de Raad van State werden ingediend (zaak A. 42.845/VII-9594)".

1.14. Met een in het Frans gesteld, op 23 augustus 1990 ter post aangetekend verzonden verzoekschrift, vordert verzoeker de nietigverklaring van :

- "1° de artikelen 2, 3, 4, 5 en 6 van de instructie SGP 216 C van 15 maart 1989 betreffende de definitieve ambtsontheffing van de officieren en kandidaat-officieren;
- 2° artikel 18 van het reglement A12/1 "onderrichting over de verloven en vergunningen";
- 3° de beslissing van onbekende datum die vermeldt wat volgt :
'De officieren van het beroepskader hebben de verplichting vanaf het ogenblik van hun benoeming een loopbaan te volbrengen bij de krijgsmacht. Zij kunnen echter na een dienst volbracht te hebben van 1,5 maal de duur van hun vorming in de krijgsmacht, aan de Minister van Landsverdediging de verbreking van hun statuut vragen';

4° de artikelen 1, 2 en 3 van de nota nr. 9552 van 27 september 1988 van de Minister van Landsverdediging (zaak A. 42.947/VII-9642)".

1.15. Met een in het Frans gesteld, op 23 augustus 1990 ter post aangetekend verzonden verzoekschrift, vordert verzoeker de nietigverklaring en de schorsing van de tenuitvoerlegging van :

- "1° de beslissing waarbij de overheid, na nieuw onderzoek, de aanvraag voor een non-activiteit wegens persoonlijke aangelegenheden, die gevraagd werd met ingang van 1 september 1988, opnieuw weigert;
- 2° de impliciete weigering van de overheid om, na nieuw onderzoek, de volgende beslissingen in te trekken of op te heffen :
 - de weigering van de gevraagde non-activiteit betekend op 6 september 1988;
 - het bevel van 29 april 1988 de verbintenis aan te gaan geen ontslagaanvraag in te dienen vooraleer aan de rendementsperiode is voldaan (zaak A. 42.948/VII-9641)".

1.16. Met een in het Frans gesteld, op 23 augustus 1990 ter post aangetekend verzonden verzoekschrift, vordert verzoeker de nietigverklaring en de schorsing van de tenuitvoerlegging van :

- "1° de beslissing waarbij de overheid, na nieuw onderzoek, het door verzoeker met ingang van 1 oktober 1988 aangeboden ontslag opnieuw weigert;
- 2° de impliciete weigering van de overheid om, naar aanleiding van dit nieuw onderzoek, de weigering van het ontslag in te trekken of op te heffen;
- 3° de beslissing waarbij, enerzijds, aan verzoeker een dienstverbintenis wordt opgelegd tot 1 april 1995 en, anderzijds, de inwilliging van een ontslagaanvraag afhankelijk wordt gemaakt van het verwerven van de graad van kapitein (zaak A. 42.949/VII-9643)".

1.17. Bij arrest nr. 35.612 van 1 oktober 1990 verwerpt de Raad van State de vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging in de zaak A. 42.845/VII-9594

omdat de bestreden beslissingen geen handelingen lijken te zijn die uit zichzelf rechtsgevolgen hebben en derhalve niet voor vernietiging vatbaar zijn, zodat het beroep tot nietigverklaring niet ontvankelijk lijkt.

1.18. Bij arrest nr. 35.708 van 23 oktober 1990 verwerpt de Raad van State de vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging in de zaak A. 42.948/VII-9641 omdat "het beroep tegen niet-bestaande beslissingen niet ontvankelijk is" en "het annulatieberoep verjaard lijkt te zijn" zodat "het beroep tot nietigverklaring niet ontvankelijk lijkt".

Bij arrest nr. 35.709 van 23 oktober 1990 verwerpt de Raad van State de vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging in de zaak A. 42.947/VII-9642 omdat, enerzijds, de derde bestreden "beslissing van onbekende datum" niet anders blijkt te zijn dan een passus uit een informatiebrochure die uit zichzelf geen rechtsgevolgen heeft, en anderzijds, de andere bestreden akten buiten de beroepstermijn werden aangevochten, zodat "het annulatieberoep niet ontvankelijk lijkt; dat mitsdien de vordering tot schorsing moet worden afge-
wezen".

Bij arrest nr. 35.710 van 23 oktober 1990 verwerpt de Raad van State de vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging in de zaak A. 42.949/VII-9643 omdat "het beroep tegen niet-bestaande beslissingen niet ontvankelijk is" en "het annulatieberoep verjaard lijkt te zijn" zodat "het beroep tot nietigverklaring niet ontvankelijk lijkt".

1.19. Op 22 november 1990 verwerpt de voorzitter van de rechtbank van eerste aanleg te Brussel in kort geding de vorderingen, ingeleid op 2 april 1990, waarbij verzoeker, onder meer, vraagt :

"- de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de
Minister van Landsverdediging, te bevelen

vooreerst verzoeker een non-activiteit wegens persoonlijke aangelegenheden toe te staan voor een termijn van twee jaar, vervolgens hem bij het verstrijken van die termijn ontslag te verlenen uit het kader van de beroepsofficieren en hem op te nemen in het kader van de reserveofficieren, zo hij zulks zou wensen, en ten slotte hem een provisionele schadevergoeding toe te kennen ten bedrage van 7.140.000 frank;

- de Belgische Staat te bevelen verzoeker onverwijld zijn ontslag in het kader van de beroepsofficieren te verlenen en hem op te nemen in het kader van de reserveofficieren".

1.20. Op 26 september 1991 wordt verzoeker benoemd tot de graad van kapitein.

1.21. Op 22 oktober 1991 bevestigt het Hof van Beroep te Brussel de beschikking van 22 november 1990 van de voorzitter van de rechtbank van eerste aanleg te Brussel.

1.22. Vanaf 27 april 1992 tot december 1993 maakt verzoeker deel uit van de vertegenwoordiging van het Syndicaat der Belgische Officieren (S.B.O.) in de commissie van advies voor het militair personeel van de land-, de lucht- en de zeemacht en van de medische dienst.

1.23. Met een brief van 22 mei 1992 meldt de voorzitter van de Vereniging van Officieren in Actieve Dienst (V.O.A.D.)/Syndicaat der Belgische Officieren (S.B.O.) aan de Minister van Landsverdediging dat verzoeker vanaf 6 juli 1992 een met naam genoemd persoon vervangt op de lijst van de vaste afgevaardigde van de syndicale organisatie A.C.M.S.

1.24. Met een brief van 25 juni 1993 deelt de Secretaris-generaal van het Syndicaat der Belgische Officieren (S.B.O.) aan de Minister van Landsverdediging mee dat, met ingang van 15 juli 1993, een met name

genoemde officier wordt voorgesteld om de functie van permanente - van dienst vrijgestelde - vakbondsafgevaardigde te vervullen ter vervanging van verzoeker die terug ter beschikking wordt gesteld van zijn krijgsmachtdeel.

1.25. Met een brief van 15 december 1993 meldt de Secretaris-generaal van de Algemene Centrale der Militaire Syndicaten (A.C.M.S.) aan de Minister van Landsverdediging dat, onder meer, verzoeker deel uitmaakt van de leden van de Algemene Centrale der Militaire Syndicaten die zetelen in de commissie van advies van het militair personeel.

1.26. Met een nota van 14 maart 1994 zendt kolonel SBH F. MAES van de Divisie Personeel van de Generale Staf aan de Minister van Landsverdediging een dossier met betrekking tot het door verzoeker aangeboden ontslag. In deze nota verwijst hij naar de aanvragen van 7 april 1988 en 30 juni 1988 en naar de annulatieberoepen en de vorderingen tot schorsing die tegen de weigeringsbeslissingen werden ingediend. Hij stelt, onder meer :

- "e. Deze weigeringsbeslissingen geven aanleiding tot de geschillen VANDE CASTEELE, die tot op heden resulteerden in NEGEN annulatieberoepen bij de Raad van State en ZES vorderingen tot schorsing van de tenuitvoerlegging van een administratieve akte, vorderingen die allen werden verworpen.
- f. Belanghebbende voldoet nu aan de 'vereiste rendements-voorwaarde' en het dienstbelang verzet zich niet langer tegen het aangeboden ontslag.
Bovendien blijkt uit het feit dat hij tot op heden nog geen 'afstand van geding' gedaan heeft in de zaken ingeleid met verzoekschriften Raad van State met betrekking tot de weigering van zijn aangeboden ontslag op 01 Okt 88, dat hij nog steeds gehecht is aan het ontslag. In die optiek en in het kader van de afvloeiingspolitiek wordt aan de Heer Minister van Landsverdediging voorgesteld het aangeboden

ontslag van Kapt VANDE CASTEELE in te willigen met ingang van 1 juli 1994."

De kolonel vraagt aan de Minister de goedkeuring en ondertekening van de brieven gericht aan de Chef van de Generale Staf enerzijds en aan verzoeker anderzijds.

1.27. Met een nota van 28 maart 1994 deelt de Minister van Landsverdediging aan de Chef van de Generale Staf en aan de Stafchef van de Landmacht mee dat hij de mening is toegedaan dat, in het kader van de aanvraag tot ontslag uit het kader der beroepsofficieren die destijds aan verzoeker werd geweigerd, in de huidige context, het dienstbelang zich daartegen niet langer verzet. Hij geeft opdracht hem een dossier voor te leggen dat voorziet in het ontslag van verzoeker op 1 juli 1994.

Met een brief van 28 maart 1994 meldt de Minister van Landsverdediging eveneens aan verzoeker dat het dienstbelang zich niet meer verzet tegen de aanvraag het ontslag uit het kader der beroepsofficieren die verzoeker heeft ingediend op 30 juni 1988. Hij deelt mee dat hij akkoord gaat met het ontslag van verzoeker met ingang op 1 juli 1994 en dit zal voorleggen aan de Koning.

1.28. Op 14 april 1994 zendt de dienst van tewerkstelling van verzoeker (GS3-GEO) een telegram aan verzoeker (die afwezig was om gezondheidsredenen) met de inhoud van de brief van de Minister van Landsverdediging van 28 maart 1994. In het telegram wordt tevens vermeld dat verzoeker op 29 maart 1994 heeft kennis genomen van deze brief van 28 maart 1994.

1.29. Op 29 april 1994 ondertekent verzoeker een verklaring op de brief van 28 maart 1994 waarin hij stelt dat hij heeft kennisgenomen van deze brief op

1 april 1994 "juist na afwezigheid wegens gezondheidsredenen".

1.30. Bij koninklijk besluit van 20 mei 1994 wordt het door verzoeker aangeboden ontslag uit het ambt dat hij in het kader der beroepsofficieren van de landmacht bekleedt aangenomen op 1 juli 1994. Hij gaat op deze datum, met zijn graad en zijn anciënniteit over naar het kader der reserveofficieren van de landmacht, korps van de artillerie. Voor verdere bevordering neemt hij anciënniteitsrang als reserveonderluitenant op 1 september 1980.

In de aanhef van dit koninklijk besluit wordt verwezen naar de wet van 1 maart 1958 betreffende het statuut der beroepsofficieren van de land-, de lucht-, de zeemacht en de medische dienst en der reserveofficieren van alle krijgsmachtdelen en van de medische dienst, inzonderheid de artikelen 20, 21 en 55, en naar het koninklijk besluit van 25 september 1959 betreffende het statuut der reserveofficieren, inzonderheid de artikelen 2 en 11. De motivering van het koninklijk besluit luidt verder als volgt :

"Overwegende dat, bij Mod B Nr 4983 van 30 juni 1988 Kapitein VANDE CASTEELE zijn ontslag op 1 oktober 1988 heeft aangeboden;

Overwegende dat, bij toepassing van artikel 21 van de wet van 1 maart 1958 werd het geweigerd wegens het feit dat : 'Het vroegtijdig ontslag van een officier die een lange vormingsperiode heeft genoten, strijdig is met het dienstbelang';

Overwegende dat deze weigering het voorwerp is en was van verzoekschriften tot annulatie en schorsing bij de Raad van State (geregistreerd onder de nummers G/A 39.977/VII-8675 en G/A 42.949/VII-9643);

Overwegende dat de Raad van State ondertussen de vorderingen tot schorsing heeft verworpen doch nog geen arrest geveld heeft met betrekking tot de annulatievragen;

Overwegende dat Kapitein VANDE CASTEELE tot op heden geen 'afstand van geding' gedaan heeft in de zaken aanhangig bij de Raad van State en bijgevolg nog steeds gehecht is aan het gevraagde ontslag;

Overwegende dat heden, belanghebbende aan de vereiste rendementsvoorwaarden voldoet en dat het

dienstbelang zich niet langer tegen het aangeboden ontslag verzet van deze officier;".

1.31. Met een bericht van 27 mei 1994 meldt de Divisie Personeel van de Generale Staf, onder meer, aan verzoekers dienst van tewerkstelling (GS3) het volgende :

"De ontslagaanvraag van Kapt Aie (artillerie) BO (beroepsofficier) PH. VANDE CASTEELE, Ir - 28150 en de overgang naar het kader der reserveoffr (reserve-officieren) van de LM (Landmacht), korps van de Aie (artillerie) zijn toegestaan op 01 Jul 94. Bevestiging per B.P. (Bulletin van het Personeel)."

Op 10 juni 1994 ondertekent verzoeker dit bericht voor kennisneming.

1.32. Op 10 juni 1994 zendt kolonel MAB G. LEFEVER van de Divisie Personeel van de Generale Staf aan verzoekers dienst van tewerkstelling en aan verzoeker een nota met als bijlage een exemplaar van het model B met de aanvraag van verzoeker en een afschrift van het koninklijk besluit van 20 mei 1994. De nota van 10 juni 1994, het model B en het afschrift van het koninklijk besluit dienen door verzoeker gedateerd en ondertekend te worden voor "gezien".

1.33. Op 17 juni 1994 zendt kolonel MAB G. LEFEVER van de Divisie Personeel een gelijkaardige nota naar het privé-adres van verzoeker met in bijlage, onder meer, een afschrift van het koninklijk besluit van 20 mei 1994. Deze nota wordt aangetekend verzonden en door verzoeker voor ontvangst ondertekend op 21 juni 1994.

1.34. In het Bulletin van het Personeel van de Landmacht van 22 juni 1994 wordt het "ontslag op aanvraag" van verzoeker en zijn overgang naar het reservekader bekendgemaakt.

1.35. Met ingang van 1 juli 1994 wordt verzoeker op eigen aanvraag ontslagen uit het kader der beroepsofficieren en gaat hij over naar het kader der reserveofficieren.

1.36. Op 8 september 1994 wordt het koninklijk besluit van 20 mei 1994 houdende ontslag van verzoeker bij uittreksel bekendgemaakt in het Belgisch Staatsblad.

1.37. Op 7 november 1994 dient verzoeker zijn verzoekschrift tot nietigverklaring van het koninklijk besluit van 20 mei 1994 in.

1.38. Met een brief van 13 december 1994 meldt de secretaris-generaal van de Algemene Centrale der Militaire Syndicaten aan de Minister van Landsverdediging dat verzoeker niet meer behoort tot de vertegenwoordigers van die organisatie in de commissie van advies van het militair personeel. Verzoeker blijft echter deel uitmaken van de vertegenwoordiging van de Algemene Centrale der Militaire Syndicaten als permanent deskundige bij de commissie van advies van het militair personeel;

2. Over de procedure.

Overwegende dat verzoeker erom vraagt de voorliggende zaak samen te voegen met andere door hem aanhangig gemaakte zaken; dat de goede rechtsbedeling zich tegen deze samenvoeging verzet;

3. Over de ontvankelijkheid van het beroep.

3.1. Overwegende dat de verwerende partij opwerpt dat het verzoekschrift te laat werd ingediend; dat zij ter zake stelt hetgeen volgt :

"Met artikel 1 van de wet van 24 maart 1994 werd artikel 19 van de op 12 januari 1973 gecoördineerde

wetten op de Raad van State gewijzigd, door de toevoeging :

'De verjaringstermijnen voor de beroepen bedoeld bij artikel 14, eerste lid, nemen alleen een aanvang op voorwaarde dat de betekening door de administratieve overheid van de akte of van de beslissing met individuele strekking het bestaan van die beroepen alsmede de in acht te nemen vormvoorschriften en termijnen vermeldt;

Deze wijziging werd onder meer als volgt verantwoordt :

'De rechten van de verdediging van de bestuurse, meer bepaald voor de Raad van State, worden daardoor beter gewaarborgd. (Kamer van Volksvertegenwoordigers, Parlementaire bescheiden, Amendement Nr 1, nr 1159/2 - 92-93)'

Rechtspraak en rechtsleer aanvaarden dat een verzoeker niet met goed gevolg een vormgebrek - ingesteld in het belang van de bestuurse - kan inroepen indien dit verzuim zijn belangen niet heeft geschaad (cf. J. SALMON, Le Conseil d'Etat, 1994, p. 394; DROWART, nr 25.487, van 18 juni 1985).

In casu heeft de niet-vermelding van de beroepsmogelijkheid bij de Raad van State de belangen van de Heer VANDE CASTEELE manifest niet geschaad. Verzoeker kan immers onmogelijk ontkennen dat hij de procedure voor de Raad van State met betrekking tot de verjaringstermijn niet kent :

- in eigen naam diende hij reeds twaalf verzoekschriften in (zie II, C. hiervoor);
- hij is blijkbaar de opsteller van onder meer de volgende verzoekschriften :

- (1) G/A 44.444/III-12.200 (BILLE et LAURENT)
- (2) G/A 45.930/III-12.600 (LAURENT)
- (3) G/A 46.545/III-12.769 (VANDENSAVEL)
- (4) G/A 48.571/III-13.631 (CAUFFMANN)
- (5) G/A 48.863/X-887 (ONGENA)
- (6) G/A 49.796/X-960 (DE VOS)
- (7) G/A 49.309/III-13.985 (VANDENSAVEL)
- (8) G/A 50.500/X-1320 (CHRISTOPHE)
- (9) G/A 50.488/III-14.640 (WATTIEZ)
- (10) G/A 50.278/III-14.599 (DERNIEST)
- (11) G/A 50.279/III-14.597 (CHARLOT)
- (12) G/A 50.276/III-14.601 (BOURDOUXHE)
- (13) G/A 50.277/III-14.600 (GEERTS)
- (14) G/A 50.275/III-14.602 (ISERENTANT)
- (15) G/A 50.281/III-14.361 (BLAVIER)
- (16) G/A 50.641/III-14.542 (JAUPART)
- (17) G/A 50.776/III-14.933 (CARION)
- (18) G/A 51.246/X-1563 (GABRIELS)
- (19) G/A 51.414/III-15.244 (ASPESLAGH)
- (20) G/A 52.534/X-1731 (WOLTERS)
- (21) G/A 54.078/X-2117 (VANDERHOEVEN)
- (22) G/A 54.071/III-16.426 (RIDEHALGH)
- (23) G/A 54.304/III-16.786 (DEVILLERS)
- (24) G/A 55.429/X-2605 (VANGENECHTEN)

- (25) G/A 55.881/X-2695 (RIXHON)
- (26) G/A 55.274/X-2460 (DAUTZENBERG)
- (27) G/A 55.005/III-16.971 (GERARDY)
- (28) G/A 54.422/III-16.999 (ISTACE)
- (29) G/A 55.254/III-17.022 (LAFFINEUR)
- (30) G/A 56.277/X-2844 (BAMPS)
- (31) G/A 55.275/X-2599 (VRIJSEN)
- (32) G/A 50.044/III-17.536 (BEAUCLERCQ)
- (33) G/A 57.313/III-17.941 (DUPUIS)
- (34) G/A 57.386/X-3255 (WOLTERS)
- (35) G/A 57.385/X-3251 (WOLTERS en Co)
- (36) G/A 56.321/X-3046 (DE GREVE)
- (37) G/A 58.513/X-3667 (BAMPS)
- (38) G/A 57.874/III-18.491 (MASCART)
- (39) G/A 58.247/III-18.597 (A.O.S.A.)
- (40) G/A 59.916/X-4096 (DE GREVE)
- (41) G/A 60.435/III-19.952 (A.M.I.T.I.)
- (42) G/A 61.184/X-4557 (STAELENS)
- (43) G/A 61.690/X-.... (A.C.M.S.)

De verwerende partij heeft ook vernomen dat verzoeker sedert ongeveer 1 jaar actief is in statutaire geschillen m.b.t. de Rijkswacht, en blijkbaar de opsteller is van minstens de volgende verzoekschriften :

- (1) G/A 55.744/X-2819 (CRAENHALS)
- (2) G/A 58.246/X-3563 (ROBBERECHTS)
- (3) G/A 59.191/X-3858 (ALLAERT)
- (4) G/A 59.981/X-4066 (ALLAERT)

De meeste van deze verzoekschriften werden ingediend juist voor het verstrijken van de 'termijn van 60 dagen', wat er nogmaals op wijst dat Dhr. VANDE CASTEELE de 'procedure Raad van State' kent.

De verwerende partij is dan ook de mening toegedaan dat de niet-naleving van het vormvoorschrift qua vermelding van de beroepsmogelijkheid bij de Raad van State, ingesteld ter vrijwaring van de 'rechten van de verdediging', door verzoeker niet kan ingeroepen worden om een verlenging te bekomen van de termijn waarbinnen de bestreden beslissing nuttig kan bestreden worden voor de Raad van State.

Hieruit volgt dat verzoeker die op 21 juni 1994 (stuk 15) kennis nam van de bestreden beslissing, zijn verzoekschrift manifest laattijdig heeft ingediend (op 8 november 1994)";

3.2. Overwegende dat verzoeker repliceert in de volgende bewoordingen :

"a. Verwerende partij oordeelt blijkbaar dat de nieuwe substantiële formaliteiten - opgelegd bij wet van 24 maart 1994 - in casu niet dienden vervuld te worden om twee redenen : de bestreden akte 'schaadt manifest niet verzoeker'(p.13) (in noot 2 : de akte

was 'positief') en 'verzoeker kent blijkbaar wel de procedure' (p.15).

b. Art. 1 van de wet van 24 maart 1994 voert een nochtans zeer duidelijke verplichting in inzake de termijnbepaling (een materie van openbare orde).

Professor W. LAMBRECHTS stelt terecht met betrekking tot het ontbreken van deze wettelijke vermelding : 'De minister antwoordde hierop dat de betekening in elk geval geldig is, net zoals het beroep dat zal worden ingesteld. De enige sanctie is dat de termijn van verval van de beroepsmogelijkheid niet loopt. Het gemis van de vereiste meldingen kan worden rechtgezet door een nieuwe betekening. Vanzelfsprekend loopt de termijn slechts vanaf deze betekening'. (LAMBRECHTS, W., Een nieuwe procedurevoorschrift in de wetten op de Raad van State, Recente Arresten van de Raad van State, 1994, 169-170).

Besluit : de exceptie *ratione temporis* dient afgewezen te worden, omdat de substantiële pleegvormen nog niet geëerbiedigd werden. De betekening was weliswaar geldig, maar de 'annulatietermijn' is nog niet aangevangen.

- Door van verzoeker te eisen dat hij bewijst dat hij de procedure voordien niet kende, voegt verwerende partij een nieuwe voorwaarde toe aan de wet van 24 maart 1994 : aan de Minister, noch aan diens vertegenwoordiger komt evenwel enige wetgevende macht toe.
- Daarenboven beperkt verwerende partij ten onrechte de draagwijdte van de nieuwe wet : de nieuwe formaliteiten zouden naar verluidt niet moeten nageleefd worden als de akte 'een persoon kennelijk niet schaaft'. Dit is ook strijdig met de wettekst : het is trouwens in eerste orde de getroffen persoon die moet uitmaken of een administratieve rechtshandeling hem schaaft. Verzoeker is de mening toegedaan dat de Minister hier de excepties '*ratione temporis* en *personae*' verwacht.

c. Uit een onderzoek van enige dossiers, geciteerd door verwerende partij, blijkt in werkelijkheid dat het Departement Landsverdediging (alleszins de Krijgsmacht) de wet van 24 maart 1994 tot een recent verleden niet toepaste. Vele betekeningen (na 27 mei 1994) geschiedden blijkbaar zonder de (gelijktijdige) naleving van de nieuwe pleegvormen : men verwijze ondermeer naar enige recente dossiers van militairen. Verwerende partij kan o.i. zich bezwaarlijk beroepen op haar eigen nalatigheid.

d. Nu de exceptie afgewezen dient te worden, rijst hooguit - en zonder enige nadelige erkenning - de vraag of het verzochtschrift 'manifest laattijdig' is (Antwoord, p. 15, in fine). De bestreden beslissing werd ook gepubliceerd in het Staatsblad van 7 september 1994, zonder melding te maken van de nieuwe pleegvormen. 6 november 1994 is een zondag.

Het op maandag 7 november aangetekend verzonden verzoekschrift eerbiedigt kennelijk een mogelijke 60-dagen termijn (voor zover deze termijn kon aanvangen, quod non est).

e. Besluit : geen laattijdigheid, a fortiori geen kennelijke laattijdigheid. Verzoeker stipt trouwens aan dat de procedure van kennelijke niet-ontvanke-lijkheid niet toegepast werd";

3.3.1. Overwegende dat artikel 19, tweede lid, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State, zoals ingevoegd door artikel 1 van de wet van 24 maart 1994 luidt als volgt :

"De verjaringstermijnen voor de beroepen bedoeld bij artikel 14, eerste lid, nemen alleen een aanvang op voorwaarde dat de betekening door de administra-tieve overheid van de akte of van de beslissing met individuele strekking het bestaan van die beroepen alsmede de in acht te nemen vormvoorschriften en ter-mijnen vermeldt";

dat het bestreden koninklijk besluit van 20 mei 1994, waardoor het door verzoeker aangeboden ontslag werd aangenomen, verzoeker op twee verschillende wijzen voor kennisneming is toegezonden; dat in geen van deze be-tekeningen melding is gemaakt van het bestaan van de annulatieberoepen bij de Raad van State en van de in acht te nemen vormvoorschriften en termijn; dat formeel de betekeningen niet voldoen aan de voorwaarden van artikel 19, tweede lid, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State; dat de verwerende partij overigens niet uitdrukkelijk betwist dat genoemde wetsbepaling ter zake in beginsel van toepassing is : het gaat om een betekening van een beslissing "met individuele strek-king";

3.3.2. Overwegende dat formaliteiten niet ter wille van zichzelf vervuld moeten worden, maar ter wille van het doel dat zij moeten dienen; dat dit concreet bete-kent dat verzoeker niet met goed gevolg de niet-naleving van het voorschrift in artikel 19, tweede lid, van de

gecoördineerde wetten kan inroepen, indien door dit verzuim, in acht genomen het doel van de wetsbepaling, zijn belangen niet zijn geschaad; dat uit de parlementaire voorbereiding blijkt dat het doel van dat artikel 19, tweede lid, gelegen is in de wil om de rechten van verdediging van de bestuurde, meer bepaald voor de Raad van State, beter te waarborgen (Parl. St., Kamer, nr. 1159/2 - 92/93, blz. 2); dat het doel van genoemde bepaling erin bestaat dat de betrokkene zou weten met in achtnaam van welke procedurevoorschriften hij een voor hem ongunstige beslissing kan bestrijden, derwijze dat hij zich, met de ter beschikking staande middelen, kan verweren tegen die beslissing; dat indien uit het dossier blijkt dat de betrokkene de mogelijkheid om, overeenkomstig artikel 14, eerste lid, een annulatieberoep in te stellen kent en hij tevens weet welke vormvoorschriften en termijnen hierbij dienen in acht te worden genomen, het doel van artikel 19, tweede lid, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State is bereikt; dat verzoeker ten onrechte voorhoudt dat de verwerende partij aan de wet van 24 maart 1994, waarbij artikel 19, tweede lid, in de gecoördineerde wetten op de Raad van State werd ingevoegd, een voorwaarde toevoegt; dat de verwerende partij in essentie stelt dat de draagwijdte en betekenis van deze wetsbepaling dient beoordeeld te worden rekening houdend met het doel ervan; dat indien het doel van de wetswijziging van 1994 in een concrete zaak werd bereikt, het niet-naleven van die bepaling niet kan worden gesanctioneerd door aan te nemen dat de beroepstermijn geen aanvang heeft genomen;

3.3.3. Overwegende dat in casu niet kan worden betwist dat verzoeker, door eigen, zeer ruime praktische ervaring, perfect wist op welke wijze en binnen welke termijnen hij een verzoekschrift tot nietigverklaring bij de Raad van State moet indienen; dat de verwerende

partij er in haar memorie van antwoord op wijst dat verzoeker in eigen naam reeds twaalf verzoekschriften heeft ingediend en blijkbaar de opsteller was van meer dan veertig verzoekschriften van anderen; dat verzoeker in zijn memorie van wederantwoord niet tegenspreekt dat hij een zeer ruime ervaring had met het indienen van annulatieberoepen; dat er dan ook dient te worden aangenomen dat verzoeker kennelijk wist welke vormvoorschriften en termijnen hij dient in acht te nemen om een annulatieberoep in te dienen bij de Raad van State; dat in die omstandigheden redelijkerwijs kan worden geoordeeld dat het doel van de genoemde wetsbepaling in voldoende mate was bereikt, zodat het niet naleven van het voorschrift van artikel 19, tweede lid, verzoeker niet heeft geschaad; dat, aangezien het bestreden koninklijk besluit aan verzoeker werd betekend met een aangetekend schrijven van 17 juni 1994 en verzoeker dit schrijven op 21 juni 1994 voor ontvangst heeft ondertekend, het op 7 november 1994 aangetekend verzonden verzoekschrift onmiskenbaar buiten de beroepstermijn van zestig dagen is ingediend; dat het feit dat het ontslagbesluit van 20 mei 1994 werd bekendgemaakt in het Belgisch Staatsblad van 7 september 1994 ter zake niet dienend is; dat deze bekendmaking immers geen nieuwe beroepstermijn doet ingaan; dat wordt aangenomen dat de beslissing waarbij de individuele rechtstoestand van een ambtenaar wordt gewijzigd aan de betrokkene moet worden betekend; dat wanneer ná de betekening van het ontslagbesluit van 20 mei 1994 in de loop van de maand juni 1994, nadien op 7 september 1994, nog een bekendmaking is gevolgd hierdoor voor verzoeker geen nieuwe beroepstermijn aanvangt;

3.3.4. Overwegende dat uit het voorgaande blijkt dat de door de verwerende partij opgeworpen exceptie van niet-ontvankelijkheid ratione temporis gegrond is;

3.3.5. Overwegende dat verzoeker er in zijn laatste memorie om vraagt de volgende prejudiciële vraag aan het Arbitragehof te stellen :

"Schenden de artikelen 15 en 21 van de wet van 1 maart 1958 betreffende het statuut der beroepsofficieren de artikelen 10 en 11 van de Grondwet, afzonderlijk genomen en samen met de artikelen 12, 23 en 182 van de Grondwet beschouwd ?";

dat, aangezien het verzoekschrift tot nietigverklaring onbetwistbaar niet ontvankelijk is ratione temporis, er, bij toepassing van artikel 26, § 2, tweede lid, van de bijzondere wet van 6 januari 1989 op het Arbitragehof, derhalve geen prejudiciële vraag aan het Arbitragehof dient te worden gesteld,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Het beroep wordt verworpen.

Artikel 2.

De kosten van het beroep, bepaald op vierduizend frank, komen ten laste van verzoeker.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare
terechtzing, op tweeëntwintig januari
1900 achtennegentig, door de IXe kamer, die was samen-
gesteld uit :

de HH.	G. BAETEMAN,	eerste voorzitter van de Raad van State,
	A. BEIRLAEN,	staatsraad,
	J. SMETS,	staatsraad,
Mevr.	S. DOMS,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

S. DOMS.

G. BAETEMAN.